

قانون ممنوعیت ادامه تحصیل کارگزاران کشور در ساعات اداری

ماده واحده - از تاریخ تصویب این قانون اشتغال و ادامه به تحصیل کارگزاران شاغل در جمهوری اسلامی ایران اعم از قوه مجریه ، قوه مقننه و قوه قضاییه و نهادهای انقلاب اسلامی و شرکتهای تابعه دولت و کلیه مؤسساتی که به نحوی از بودجه عمومی کشور استفاده می نمایند در ساعات اداری روزهای کاری هفته در داخل و خارج کشور ممنوع می باشد و متخلفین به انفصال موقت از خدمت از یک سال تا سه سال محکوم می شوند .

تبصره ۱ - (اصلاحی ۱۳۷۶/۰۹/۲۳) ادامه به تحصیل تمام وقت کارکنان با استفاده از مأموریت یا مرخصی با تعیین جانشین ایشان به شرطی مجاز است که همزمان با تحصیل ، اشتغال اداری نداشته باشند . وزارت آموزش و پرورش می تواند برای ادامه تحصیل کارکنان آموزشی و پرورشی خود مأموریت تحصیلی نیمه وقت نیز صادر کند ، مشروط بر اینکه مدت مأموریت تحصیلی آنان در طول خدمت حداکثر از ۳۶ ماه تجاوز نکند .

تبصره ۲ - جانبازان پنجاه درصد به بالا و رزمندگان و آزادگانی که ۳ سال تمام متوالیاً یا متناوباً سابقه حضور در جبهه و اسارت داشته باشند از شمول این قانون مستثنی می باشند .

تبصره ۳ - استفاده از بودجه و امکانات دولتی مانند وسیله نقلیه ، راننده ، هزینه ایاب و ذهاب برای ادامه تحصیل ممنوع می باشد و با متخلف به عنوان متصرف غیر قانونی در اموال دولتی برابر قوانین و مقررات مربوطه عمل خواهد شد .

تبصره ۴ - سازمان امور اداری و استخدامی کشور مسئول اجرای این قانون می باشد و در هر سه ماه یک بار گزارش کار را به کمیسیونهای امور اداری و استخدامی و فرهنگ و آموزش عالی مجلس شورای اسلامی ارائه می نمایند .

تبصره ۵ - امتیازات مربوط به قبولی کارگزاران تا زمان استفاده از مجوزهای در این قانون محفوظ می باشد .
تبصره ۶ - آیین نامه اجرایی این قانون حداکثر ظرف مدت یک ماه پس از تصویب این قانون توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید .

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و شش تبصره در جلسه روز سه شنبه چهاردهم دی ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۲ . ۱۰ . ۲۲ به تأیید شورای نگهبان رسیده است .